

Asia C-543/19

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

16.7.2019

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Finanzgericht Hamburg (Hampurin verotuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

1.7.2019

Kantaja:

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

Vastaaja:

Hauptzollamt Hamburg (Hampurin päätullivirasto)

Kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian kohde

Vapautus polkumyynnittullista – Vapautuksen perusteena olevan päätöksen ilmoittaminen virheellisesti alkuperäisessä sitoumuslaskussa – Kysymys siitä, onko oikaistun sitoumuslaskun esittäminen sallittua jälkikäteen

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko se, että täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/82 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisessa sitoumuslaskussa viitataan asetuksen liitteen 9 kohdassa mainitun täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/87 sijasta päätökseen 2008/899/EY, pääasian oikeusriidan kaltaisessa tilanteessa esteenä vapautukselle täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/82 1 artiklassa

vahvistetusta polkumyöntitullista saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Voidaanko täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/82 liitteen edellytykset täyttävä sitoumuslasku esittää polkumyöntitullin palauttamista koskevan menettelyn yhteydessä vapautuksen saamiseksi kyseisen asetuksen 1 artiklassa vahvistetusta polkumyöntitullista sen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (jäljempänä tullikoodeksi), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 9.10.2013 annetulla asetuksella (EU) N:o 952/2013, ja erityisesti sen 78 artikla

Lopullisen polkumyöntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Unkarista, Puolasta, Venäjältä, Tšekin tasavallasta, Romaniasta ja Slovakian tasavallasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, asetuksen (ETY) N:o 1189/93 kumoamisesta ja kyseistä Kroatian tasavallasta peräisin olevaa tuontia koskevan menettelyn päättämisestä 17.11.1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2320/97 ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohta

Lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 1.12.2008 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1193/2008

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan polkumyöntin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä 2.12.2008 tehty komission päätös 2008/899/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.9.2012 annetulla komission päätöksellä 2012/501/EU.

Lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun sekä asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisten osittaisten välivaiheen tarkastelujen perusteella 21.1.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/82, erityisesti sen 1 ja 2 artikla ja liitteen 9 kohta

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuontia koskevan polkumyöntin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjottujen sitoumusten hyväksymisestä 21.1.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/87

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Kantaja vaatii Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuonnin vapauttamista polkumyyntitullista.
- 2 Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan sitruunahapon tuontiin sovellettava polkumyyntitulli otettiin alun perin käyttöön asetuksen N:o 1193/2008 perusteella. Polkumyyntitullista vapauttamista varten Weifang Ensign Industry Co. Ltd. (jäljempänä Weifang) toimitti komissiolle sitoumuksen, jonka tämä hyväksyi päätöksellä 2008/899 (jäljempänä alkuperäinen sitoumus).
- 3 Marraskuussa 2013 komissio pani vireille polkumyyntitullin tarkastelun. Tässä yhteydessä Weifang toimitti uuden sitoumuksen.
- 4 Kantaja ja Weifang tekivät 9.1.2015, 13.1.2015 ja 15./16.1.2015 päivätyt kolme sopimusta, joissa sovittiin sitruunahapon toimitusten määräksi yhteensä 360 tonnia ja hinnaksi 884,70 euroa tonnilta. Komissio vahvisti Weifangin tarjoaman sitoumuksen perusteella vuoden 2015 ensimmäiselle vuosineljännekselle vähimmäistuontihinnaksi 878,60 euroa tonnilta. Sitruunahappo laivattiin Kiinan kansantasavallasta 30.1.2015.
- 5 Kantaja ilmoitti 10.3.2015 ja 11.3.2015 antamallaan kahdella toista tullilmoituksella 360 tonnia sitruunahappoa vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten tullinimikkeellä 2918 1400 00 0 ja TARIC-lisäkoodilla A882. Kantaja esitti vastaajan pyynnöstä asiaa koskevat Weifangin sitoumuslaskut, jotka oli päivätty 29.1.2015 (jäljempänä alkuperäiset sitoumuslaskut). Niissä viitattiin mm. päätökseen 2008/899/EY.
- 6 Koska alkuperäisissä sitoumuslaskuissa viitattiin päätökseen 2008/899 eikä 23.1.2015 voimaantulleeseen täytäntöönpanopäätökseen 2015/87, vastaaja ei myöntänyt haettua vapautusta polkumyyntitullista vaan vahvisti kyseisille tuonneille yleiseen polkumyyntitulliin perustuvan 42,7 prosentin suuruisen polkumyyntitullin 10.3.2015 ja 11.3.2015 antamallaan kahdella toista tuontitullauspäätöksellä.
- 7 Kantaja haki polkumyyntitullin palautusta ja esitti tätä varten oikaistut sitoumuslaskut. Ne erosivat alkuperäisistä sitoumuslaskuista vain siltä osin, että viittaus päätökseen 2008/899/EY oli korvattu viittauksella täytäntöönpanopäätökseen (EU) 2015/87.
- 8 Vastaaja kieltäytyi palautuksesta, koska edellytyksiä polkumyyntitullista vapauttamiselle ei ollut sen vuoksi, että alkuperäisissä sitoumuslaskuissa oli virheellisesti viitattu päätökseen 2008/899. Tältä osin ratkaiseva on tullilmoituksen vastaanottamisen ajankohta. Tämä on vahvistettu myös unionin tuomioistuimen 17.9.2014 antamassa tuomiossa Baltic Agro (C-3/13, EU:C:2014:2227).

- 9 Kantaja nosti tämän johdosta kanteen ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa. Se vaatii edelleen täysimääräistä vapautusta polkumyyntitulleista ja esittää muun muassa, että oikaistun sitoumuslaskun toimittaminen jälkikäteen on ilman muuta mahdollista.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

Ensimmäinen kysymys

- 10 On epäselvää, täyttävätkö tulli-ilmoituksen tarkastamisen yhteydessä esitetyt sitoumuslaskut täytäntöönpanoasetuksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset. Mainitun säännöksen mukaan vapautus edellyttää sitoumuslaskun esittämistä. Tällä tarkoitetaan kauppalaskua, joka sisältää ainakin tämän asetuksen liitteessä tarkoitettut tiedot ja siinä säädetyt ilmoituksen. Alun perin esitettyjen sitoumuslaskujen sanamuodon mukaan on selvää, etteivät asetuksen liitteen 9 kohdassa edellytetyt vaatimukset täyty. Sitoumuslaskuissa mainitaan nimittäin täytäntöönpanopäätöksen 2015/87 sijasta päätös 2008/899. Pääasian oikeusriidan erityisissä olosuhteissa on kuitenkin mahdollista, ettei tämä virheellinen merkintä ole esteenä vapautukselle polkumyyntitullista.
- 11 Tulkintasääntö, jonka mukaan poikkeussäännöksiä on tulkittava suppeasti, puhuu sen puolesta, että viittaus päätökseen, joka ei tuontihetkellä ollut voimassa, sulkee pois oikeuden vapautukseen (tuomio 17.9.2014, Baltic Agro, C-3/13, 24 kohta ja tuomio 22.5.2019, Krohn & Schröder, C-226/18, 46 kohta).
- 12 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen käsityksenä on, että tätä tulkintasääntöä on kuitenkin arvioitava suhteellisuusperiaatteen valossa. Tässä yhteydessä julkisasiamies Kokott on 6.9.2018 antamassaan ratkaisuehdotuksessa Vetsch (C-531/17, 50 kohta) huomauttanut, että maahantuontiin liittyvän arvonlisäveron maksuvelvollisuus merkitsee perusoikeuskirjan 16 artiklassa taatun elinkeinovapauden rajoittamista. Saman periaatteen pitäisi olla sovellettavissa polkumyyntitullin maksuvelvollisuuden osalta. Polkumyyntitullia koskevan vapautuksen epäamisestä johtuva elinkeinovapauden rajoittaminen olisi näin ollen perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaan sallittua vain, jos se on välttämätöntä ja vastaa tosiasiallisesti unionin tunnustamia yleisen edun mukaisia tavoitteita.
- 13 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo myös riippumatta siitä, loukkaako polkumyyntitullia koskevan vapautuksen epäminen kantajan perusoikeuksia, että täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklassa säädettyä vapautusta koskevaa tunnusmerkistöä on tulkittava suhteellisuusperiaatteen valossa. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on selvennetty, että sitoumukselle annetun hyväksynnän peruuttamista on arvioitava suhteellisuusperiaatteen nojalla (tuomio 22.11.2012, Usha Martin, C-552/10 P, 32 kohta). Saman täytyy soveltua tulkittaessa polkumyyntitullia koskevaa säännöstä, jonka nojalla vapautus myönnetään. Tätä vastaavasti unionin

tuomioistuin on polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvää edullista kohtelua koskevassa asiassa korostanut, että unionin oikeuden säännöksen tulkinnassa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös on (tuomio 12.10.2017, Tigers, C-156/16, 21 kohta viittauksineen tuomioon 16.11.2016, Hemming ym., C-316/15, 27 kohta ja tuomioon 14.7.2016, Verband Sozialer Wettbewerb, C-19/15, 23 kohta).

- 14 Tämän tulkinnan esteenä ei ole täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 johdanto-osan 186 perustelukappale, johon vastaaja on viitannut. Siitä tosin käy ilmi, ettei tavaroiden ostaminen valmistajalta, jonka sitoumuksen komissio on hyväksynyt, automaattisesti johda vapautukseen polkumyyntitullista. Siinä kuitenkin vain selvennetään, että vapautus riippuu täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklassa vahvistettujen edellytysten täyttymisestä. Kun kyseisessä perustelukappaleessa edellytetään näiden edellytysten täyttymistä, se ei lisää mitään niiden tulkintaan.
- 15 Suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta seuraa ensinnäkin se, ettei mikä tahansa merkitykseltään vähäinen poikkeama täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 liitteen 9 kohdassa olevasta tekstistä johda vapautuksen peruuntumiseen. Myös pääasian oikeusriidan asianosaiset ovat tästä yksimielisiä. Jaoston käsityksen mukaan poikkeamat 9 kohdan mukaisesta tekstistä eivät saa olla esteenä vapautukselle, jos niillä ei ole vaikutusta sitoumuslaskun esittämisen tarkoituksen kannalta.
- 16 Sitoumuslaskun esittämisen tarkoituksena on se, että annettujen sitoumusten noudattamista voidaan tehokkaasti valvoa (tuomio 17.9.2014, Baltic Agro, C-3/13, 29 kohta; ks. myös täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 johdanto-osan 184. perustelukappale). Lopuksi unionin tuomioistuin on korostanut, mikä erityinen merkitys viittauksella juuri oikeaan täytäntöönpanopäätökseen on tässä yhteydessä (tuomio 22.5.2019, Krohn & Schröder, C-226/18, 55 kohta). Siten vapautus voidaan säännönmukaisesti myöntää vain, jos sitoumuslaskussa viitataan maahantuonnin ajankohtana voimassa olevaan, sitoumuksen hyväksymistä koskevaan päätökseen.
- 17 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo kuitenkin, ettei viittaus päätökseen, joka ei enää ole voimassa, ole nyt käsiteltävän tapauksen olosuhteissa vaikeuttanut sitoumuksen ehtojen noudattamisen tarkastamista eikä se myöskään ole voinut vaikeuttaa sitä. Konkreettisessa tilanteessa se ei ole haitannut Saksan tulliviranomaisten kykyä tarkastaa, onko vapautukselle asetettuja edellytyksiä noudatettu.
- 18 Sitä paitsi tapauksessa noudatettiin tavaroiden maahantuonnin yhteydessä voimassa olevan sitoumuksen ehtoja. Komissio on nimittäin ilmoittanut ennakkoratkaisupyynnön esittäneelle tuomioistuimelle, että molemmat sitoumukset ovat sisällöltään lähes yhteneväiset. Lisäksi ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle on nyt käsiteltävässä tapauksessa komission antamien tietojen johdosta selvää, että puheena olevan, Weifangilta hankitun

sitruunahapon tuontihinta ylitti voimassa olevan vähimmäistuontihinnan vuoden 2015 ensimmäisellä vuosineljänneksellä.

- 19 Käsiteltävässä tapauksessa on lisäksi niin, ettei komissio katsonut aiheelliseksi muuttaa alkuperäisen sitoumuksen voimassaoloajalle vahvistettua vähimmäistuontihintaa vuoden 2015 ensimmäiselle vuosineljännekselle uuden sitoumuksen voimaantulon jälkeen. Näissä olosuhteissa vaikuttaa ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen mukaan kohtuuttomalta kieltäytyä vapautuksesta pelkästään sen vuoksi, että viittaus koskee sopimuksen tekohetkellä vielä voimassa ollutta päätöstä 2008/899, kun kuitenkin on osoitettu, että sopimuksentekohetkellä, laskun laatimishetkellä ja maahantuontihetkellä voimassa ollut vähimmäistuontihinta ylitettiin.
- 20 Nyt käsiteltävä tapaus eroaa 17.3.2014 annetun tuomion Baltic Agro (C-3/13) kohteena olevasta tapauksesta. Kyseisessä tapauksessa oli kyse siitä, oliko Baltic Agro AS:ää pidettävä täytäntöönpanoasetusta 2015/82 vastaavan säädöksen mukaan (tuomion 25 kohta) ”ensimmäisenä riippumattomana asiakkaana unionissa”, vaikka se ei hankkinut tavaroita suoraan sitoumuksen antaneelta yhtiöltä vaan hankki ne toisen yhtiön välityksellä. Unionin tuomioistuin vastasi kysymykseen kieltävästi. Tavaroiden hankinta ei voi tapahtua toisen yhtiön välityksellä, koska tällöin ei olisi selvää, kenellä on oikeus vaatia vapautusta (tuomion 30 kohta). Suoraa myyntiä koskevien sääntöjen tarkoituksena on nimittäin mahdollistaa, että komissio voi ”valvoa läpinäkyvästi sitä tuonnin vähimmäishintaa, jota vientiä harjoittavat tuottajat ovat sitoutuneet noudattamaan” (julkisasiamies Cruz Villalónin ratkaisuehdotus 3.4.2014, Baltic Agro, C-3/13, 32 kohta). Tämä valvonta ei olisi samalla tavalla mahdollista toisen yhtiön välityksellä tapahtuvassa viennissä, koska kaikki tavaran myöhempi jälleenmyynti voi aiheuttaa lisäkuluja, jotka vaikuttavat mainittuun hintaan (ks. edellä mainittu ratkaisuehdotus). Nyt käsiteltävässä tapauksessa sen sijaan sitoumuksen noudattamisen valvonta ei vaarantunut.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 21 Mikäli unionin tuomioistuin päätyisi siihen, että esitetyssä alkuperäisessä sitoumuslaskussa oleva viittaus päätökseen 2008/899 on esteenä vapautukselle polkumyynnitullista, on tarpeen kysyä, onko myöhemmin esitetyt oikaistut laskut, jotka kiistattomasti täyttävät täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan edellytykset, vielä otettava huomioon.
- 22 Tähän kysymykseen annettava vastaus riippuu täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinnasta. Ensi näkemältä tämän säännöksen sanamuoto näyttää selkeältä. Siinä vahvistetaan nimittäin, että tullivelka syntyy vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottohetkellä, mikäli todetaan, että jokin 2 artiklan 1 kohdassa mainituista ehdoista ei täyty. Näin ollen näyttää siltä, ettei asiakirjoja ole mahdollista esittää tulli-ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen. Myös täytäntöönpanopäätöksen 2015/87 johdanto-osan 11 perustelukappale voitaisiin ymmärtää tällä tavoin. Sen ensimmäisen virkkeen

mukaan vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan pyynnön esittämisen yhteydessä on esitettävä sitoumuslasku, joka sisältää vähintään täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/82 liitteessä luetellut tiedot.

- 23 Asiaa lähemmin tarkasteltaessa käy ilmi, ettei täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 1 kohdassa kuitenkaan nimenomaisesti mainita ajankohtaa, johon mennessä asiakirjat viimeistään on esitettävä. Nimenomaisesti vahvistetaan ainoastaan tullivelan syntymisen ajankohta. Se syntyy, kun vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskeva ilmoitus vastaanotetaan. Edellytyksenä on, että ”todetaan, että yksi tai useampi [täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 1 kohdassa] mainituista ehdoista ei täyty”. Mainintaa ajankohdasta, jolloin tämän toteamisen on tapahduttava, ei ole. Täytäntöönpanopäätöksen 2015/87 johdanto-osan 11 perustelukappaleessa ei myöskään mainita tiettyä ehdotonta ajankohtaa asiakirjojen esittämiseksi. Pikemminkin se voidaan ymmärtää myös siten, että vapautusta polkumyynitullista on vaadittava vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen yhteydessä; laskun esittämisen (viimeiseen mahdolliseen) ajankohtaan siinä ei kuitenkaan oteta kantaa.
- 24 Näkemystä, jonka mukaan täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 2 kohdassa asiakirjojen viimeiseksi mahdolliseksi esittämisajankohdaksi vahvistetaan tull-ilmoituksen vastaanottaminen, horjuttaa lisäksi säännöksen sanamuodon tarkastelu muihin polkumyynitulleja koskeviin säännöksiin nähden. Unionin tuomioistuin on 12.10.2017 antamassaan tuomiossa *Tigers (C-156/16)* huomauttanut, että tuolloin puheena olleessa asetuksessa ei, toisin kuin muissa polkumyyniasetuksissa, täsmennetä ajankohtaa, jolloin pätevä kauppalasku on esitettävä tullille (ks. tuomion 25 kohta ja siinä oleva viittaus julkisasiamies Mengozzin ratkaisuehdotuksen 60 kohtaan). Esimerkiksi asetuksen N:o 2320/97 2 artiklan 2 kohdassa mainitaan tuotantotodistuksen antamisen ajankohta. Tämä poikkeaa selvästi täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 2 kohdan sanamuodosta.
- 25 Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen tiedossa on, että unionin säännösten tulkinnassa on otettava huomioon myös sääntelyn tarkoitus. Sitoumuslasku on esitettävä, jotta voidaan tarkastaa, että ”lähetykset vastaavat kaupallisia asiakirjoja” (täytäntöönpanopäätöksen 2015/87 johdanto-osan 11 perustelukappaleen toinen virke). Näin ollen sitoumuslasku on lähtökohtaisesti esitettävä tulliviranomaisille tavaroiden kanssa samanaikaisesti.
- 26 Samoin sovellettavasta suhteellisuusperiaatteesta voitaisiin kuitenkin johtaa, että sitoumuslaskussa olevia yksittäisiä tietoja voitaisiin vielä täydentää tai oikaista, mikäli tavoite, joihin näillä tiedoilla pyritään, voidaan vielä saavuttaa. Tilanne lienee tämä, kun kyse on sitoumuksen noudattamisen osoittamisesta, sillä tämä tieto voidaan täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 1 kohdan mukaan osoittaa vientiä harjoittavan valmistajan antamin tiedoin.
- 27 Tällaista asiakirjojen esittämisajankohtaa koskevaa tulkintaa voisi puoltaa vertaaminen tullikoodeksin 78 artiklaan. Unionin tuomioistuimen

oikeuskäytännön mukaan tämän säännöksen perusajatuksena on se, että ”tullioikeudellinen menettely saatetaan vastaamaan todellista tilannetta” (tuomio 12.10.2017, Tigers, C-156/16, 31 kohta). Ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen tiedossa ei ole, miksei sama lähestymistapa soveltuisi myös palautusmenettelyyn. Täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 2 artiklan 2 kohdan sanamuoto ei ole – kuten edellä on esitetty – esteenä asiakirjojen esittämiselle jälkikäteen.

- 28 Lopuksi on todettava, ettei myöskään toimenpiteiden kiertämisen riski ole suurentunut nyt käsiteltävässä asiassa sen johdosta, että sitoumuslaskua on myöhemmin korjattu. Viittaus päätökseen 2008/899, jonka voimassaolo on päättynyt, oli yksittäinen virhe, joka ei vaarantanut polkumyynnitullista vapauttamista koskevien muiden edellytysten arviointia. Koska täytäntöönpanoasetuksen 2015/82 liitteen 9 kohdan mukaisesti annetussa selvityksessä on joka tapauksessa kyse vientiä harjoittavan tuottajan omasta ilmoituksesta, tiedon esittämisen ajankohta ei vaikuta sen todenmukaisuuteen. Ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin katsoo, että polkumyynnitullista vapauttamisen kannalta ratkaiseva merkitys on viime kädessä annettava aineellisoikeudelliselle kriteerille eli sille, onko sitoumuksen mukaista hintaa tosiasiallisesti noudatettu. Nyt käsiteltävässä tapauksessa tämä on riidaton.